

Т. в. 58.

БОГОГЛАСНИКЪ

ПѢСНИ БЛАГОГОВѢЙНЫЯ

Прѣзданкшмъ Гѣмкшмъ, Бѣорѣднчымъ, ѿ
Нарѣчнтыхъ Сѣтыхъ чрезъ весь годъ
приключакцымъ,

къ сѣмже нѣкоторымъ Чудотворнымъ Иконамъ
служащымъ, тѣже различнымъ Покаяннымъ ѿ
оумилительнымъ

СОДЕРЖАЩЪ.

Собранъ, по силѣ Исправленъ, четыри Чѣсти
ѿпредѣленъ, Тѣломъ ѿ Чертами Мѣсикійскимъ
Напечатанъ ѿ Изобразенъ

Въ сѣбѣ чудотворитѣль Лѣвръ Почаевской,
Тщаниемъ Инокѣвъ Чинъ С. Василія Великаго
Лѣвга ѿ Рожденья Хриова, ашѣе.

Почаевський "Богогласник" — це дійсно енциклопедія українських духовних пісень. Тут їх майже дві з половиною сотні. Перше видання "Богогласника" (на основі давніших рукописних збірників) було здійснено у 1790–91 р. У подальшому він багато разів перевидавався. Більшість пісень анонімна, але є й такі, де ім'я автора зберіглося, або зашифровано в акростиху. Установлені імена близько 40 авторів і серед них Г.Сковорода, Г.Копицький, Д.Гуптало. У нотному секторі зберігається почаевський "Богогласник" 1825 р. Сторінки його прикрашені ксилографіями (гравюрами по дереву). Нотний текст записано в п'ятилінійній квадратній нотації, котра в 17 ст. в Москві, яка ще не знала лінійного запису нот, одержала назву київського знамені, або київської квадратної ноти.

СѢСНЬ А. СТЫМЪ ВЕРХОВНЫМЪ АПЛОМЪ 200.
Петръ, и Павл.
Твореніе Інокъ Ч. С. В. В.

Музыкальная партитура с текстом:

Пре сѣ тамъ и князи церковныхъ соборъ,
на чла ны и вожди не бышихъ до ршвъ,
все лен ны и по хва лѣ Пѣ сно пѣ ні емъ ма-
лымъ, сердцемъ и оустна ми наи нѣ по хва лия,
Петра и Павла верха оучи телей, Миръ сіи-
и лѣти

С ПѢСНИ РАЗЛИЧНЫМЪ ИКОНАМЪ П. БЦЫ С ЧАСТЬ Г.

Смирении оубо быи
Прислажемъ, Тѣ благамъ:
Ратѣи дѣо грѣшнихъ.

Фраснокъ и троекъ рѣчь шдланчи,
в шасанкой годниѣ изволя прѣжити,
а шатани поторганы нехай мѣтѣ стѣти,
бы надъ нами покѣсами немоганъ владѣти.
Твоѣ слѣги ш злои чѣги,
Глади, бранн, все сохранн,
и вѣчныа мѣки.

132. ПѢСНЬ ПРЕСВѢИ ДѢТЬ БЦѢ, СТРЕМЪЛО-
КОКАМАНЕЦКОЙ.
Творецъ ІОАННЪ ВОЛСКІЙ по краганію.

Музыкальная партитура с текстом:

Колни сла ре бо, зе мля чѣ дѣи
твоихъ Царя це, Избранна и мѣ
коша на, мѣсь сола це свѣтла си че з на
ГЛАВЪ

С ПѢСНИ РАЗЛИЧНЫМЪ ИКОНАМЪ П. БЦЫ С ЧАСТЬ Г.
Ро Картъ, Пречиста Лелѣл,
Въ Олтарѣ чюдеса Марія Поставленна.
а. Поставленна, Прославленна,
Помнади ма (Шожденна)
На вѣки и мниѣ.

131. ПѢСНЬ ПРЕСВѢИ ДѢТЬ БЦѢ ЧУДОТВОРНОЙ
ВЪ ГРАДѢ ТЕРНОПОЛѢ.

Музыкальная партитура с текстом:

И стни но е чѣ до намъ изъ и би гла,
да ска ба и ма ти бди про сѣ зи гла,
в те но по лѣ на пре стѣ лѣ мѣс тце ш-
ен ра стѣ, в цер кѣ чинт ной свѣ то кѣ стнои
чѣ дѣ сноу сі а стѣ вѣ прѣи ма стѣ, не
оумляетъ

С Pieśń do S. Onufrego С ЧАСТЬ

Wiarotomców chytrę zdania.
Niożąc Bogu za ofiarę
Starożytną cnotę, wiarę.

К'uboć ty nieprawości ciągniemy nalogi.
Ty nieprzestań mięczyć Stwórcy nad nami gniew srogi.
2. Twoja za nas bądź poręka,
A czev piekło nieporeka,
Sciągni Bęce, blagay Pana.
Padni na Święte Kolana,
Miey nas w wiernych sług Twych liku
O przedziwny Pustelniku!

ПѢСНЬ А. НА РОЖДЕСТВО С. ІОАННА ПРЕД-
ТЧЕН, и КРЕСТИТЕЛА ГАНА.
Твореніе Інокъ Ч. С. В. В.

Музыкальная партитура с текстом:

Все мир на гш днесъ на чѣ ло ве се ли и
воз и а ло: во Рож де стѣе Іо ан на дѣи
Р Р

ОЙ, НЕ БУЛО ТАК НІКОМУ

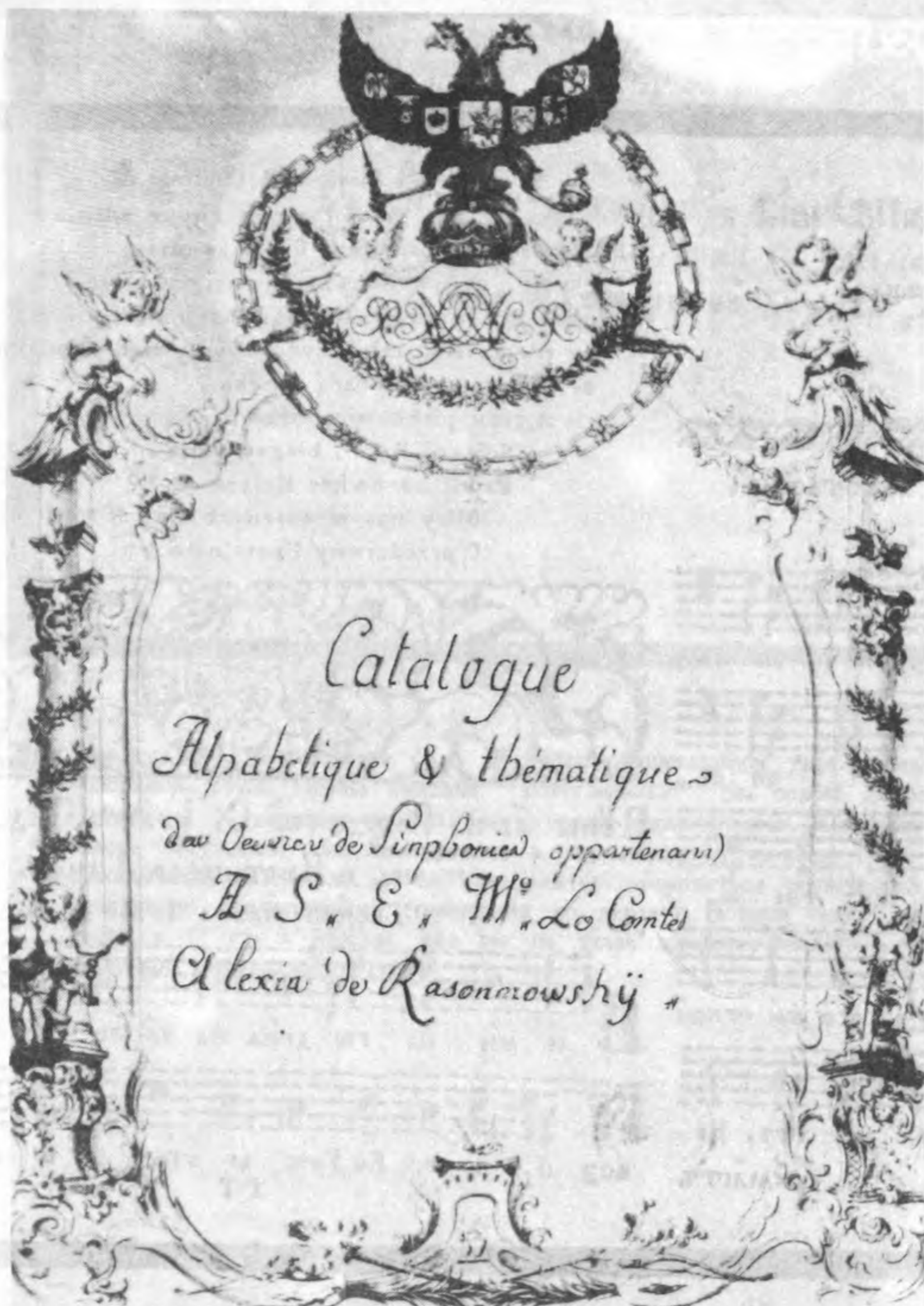
Andante

1. Ой, не було так нікому,
Як тим бідним мужикам:
То ж то годять, то ж то роблять
Тим презиражим панам.
2. „Лягай, пане, лягай спати
Та нічого не думай!
Збираймося, славі хлопці,
Та махнемо за Дунай!“ } 2
3. „Сідлай, соцький з отаманом,
А все коні вороні,
Та й біжіте, доганяйте
Славних хлопців молодих!“ } 2
4. „Вернітєся, славі хлопці,
Будем же вас шанувать,
Будем же вас рано й вечір } 2
Медом-вином папувать!“
5. „Ой, уже ж нам, отамане,
Меду й вина не пивать,
Коли хотів пан проклятий
Ще й в солдати нас віддати!“ } 2

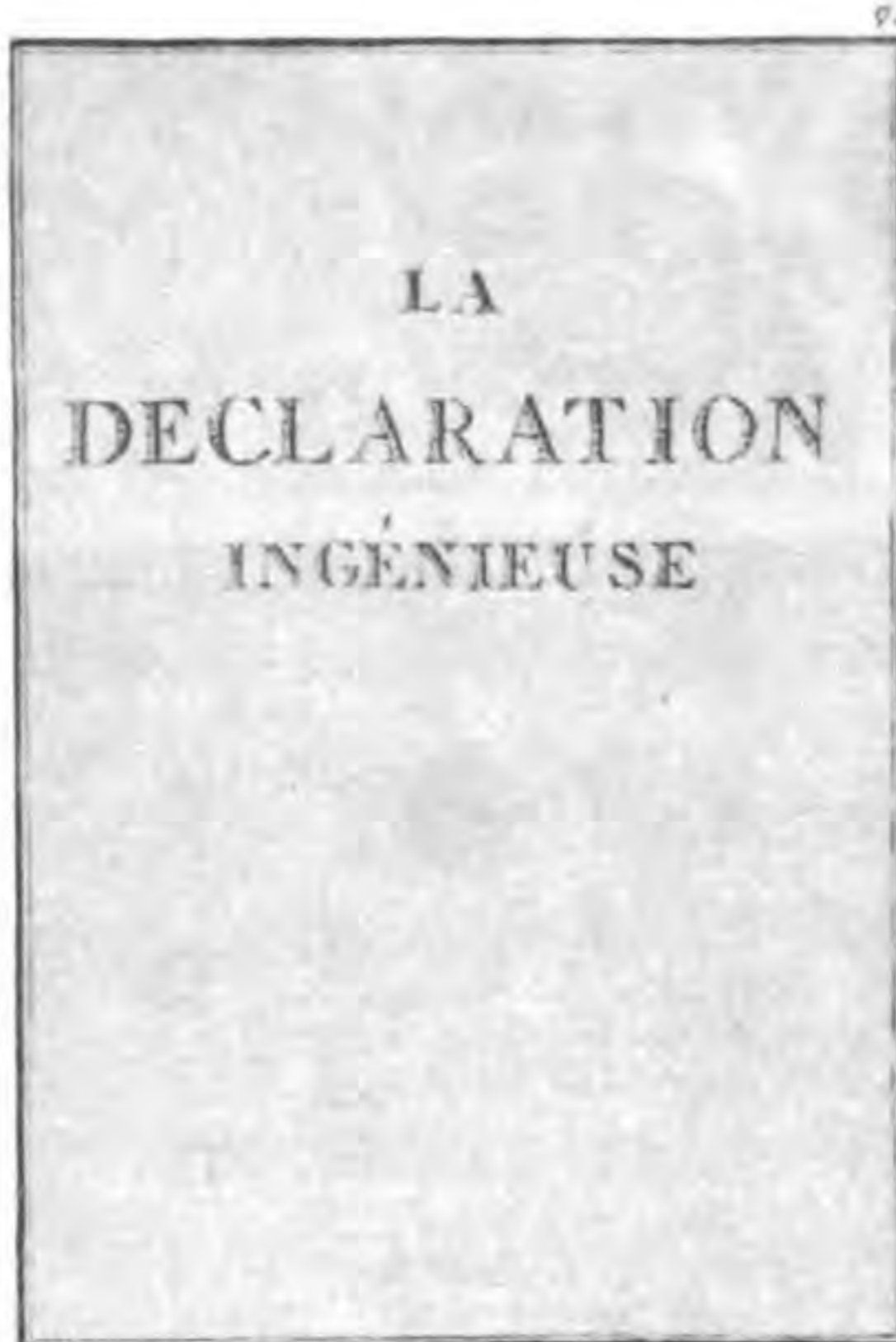
Ця пісня надрукована у збірнику “Українська народна пісня” (упорядкував А.Хвиля, 1 вид. — К., 1935. II вид. — 1936). Йому належить почесне місце в історії української фольклористики. За обсягом, різноманітністю представлених жанрів він і досі задовольняє численні запити шанувальників народної пісні. Привертає увагу художнє і поліграфічне оформлення збірника. Кожній пісні передє орнамент. У збірнику немає й двох однакових. Автори орнаментів — колгоспниці Надія Білоконь, Ганна та Ярина Пилипенко, Параска Власенко та ін. Навіть оправа книги — художній витвір. Орнаменти саме з цієї книги використано на сторінках цього номеру “Бібліотечного вісника”.

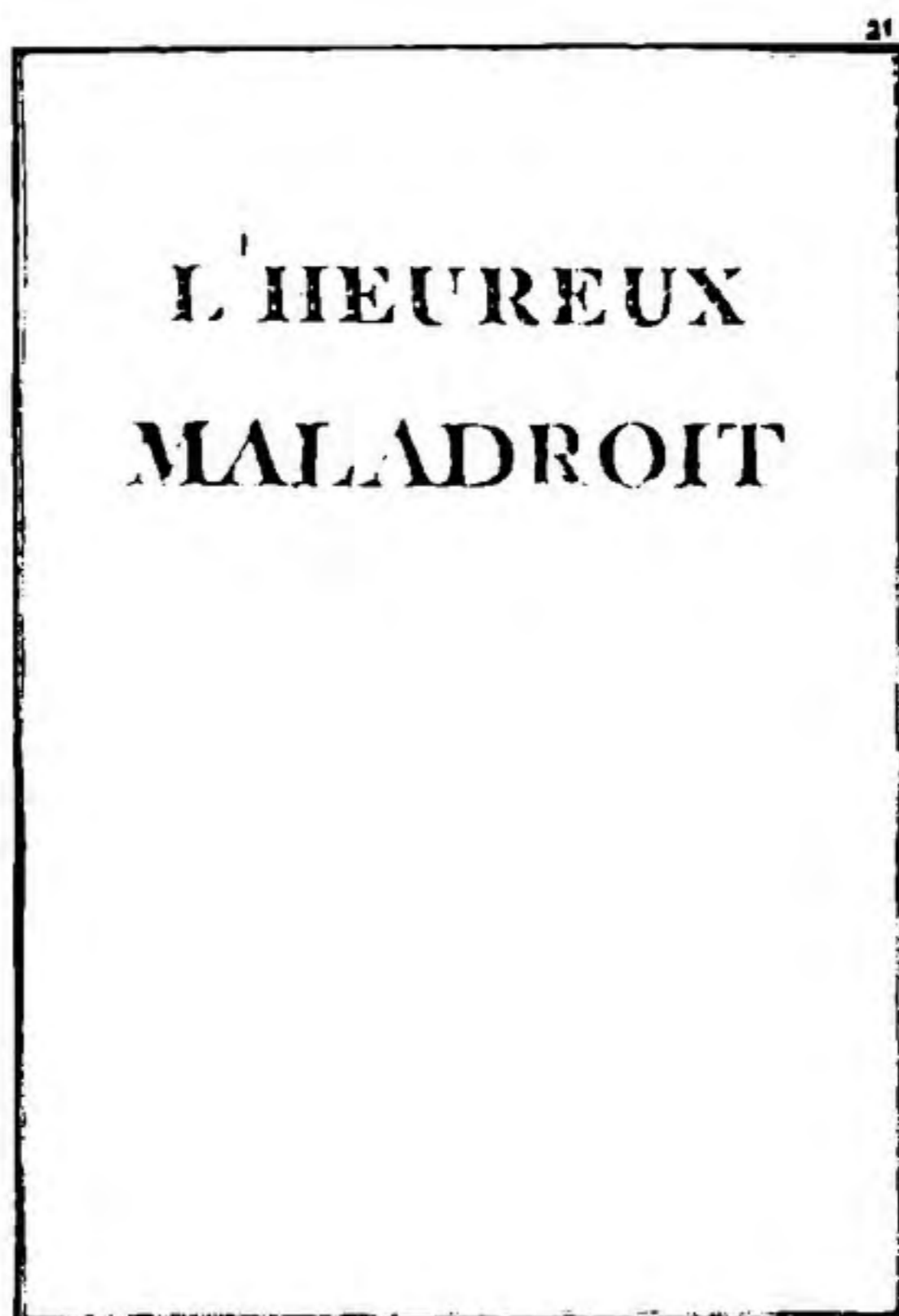
У секторі потних видань ЦНБ ім. В.І.Вернадського АН України зберігається нотна бібліотека Розумовських. Більшість нот з цього сімейного зібрання належить графу Олексію Кириловичу Розумовському (1742–1822) — старшому з синів гетьмана України К.Г.Розумовського. Граф Олексій Кирилович був високоосвіченою людиною і завжди багато уваги приділяв книгам, бібліотекам. Ноти, що знаходилися в його зібранні старанно каталогізовані. До нашого часу дійшло 8 рукописних книг — каталогів нотної колекції графа Олексія Кириловича. Каталоги Розумовського — унікальна пам’ятка вітчизняної музичної бібліографії. Каталоги складено на високопрофесійному рівні за алфавітно-тематичним принципом. Кожне потне видання, або рукопис, що були зареєстровані бібліотекарями графа, отримували свій шифр, а до каталогу вписувався шифр, потні ініціати (тобто початок усіх творів, що знаходилися у виданні або рукописі), позначення темпу виконання, склад інструментів, автор, номер опусу, тональність. На знімку — титульний лист каталога симфоній.

◆ Вишуканий рисунок олівцем та чорною тушшю на титульному аркуші партії другого корнета з рукописного збірника творів для духового ансамблю професора Петербурзької консерваторії, віртуоза-виконавця на корветі-а-пістоні та трубі Василя (Вільгельма) Вурма. Збірник складено у другій половині XIX ст., належав російському царю Миколі II.

● Сторінки з паризького нотного видання 1772 р. Саме другу половину XVIII ст. дослідники називають золотою добою французького галантного романсу. Невідомий композитор відтворив у музиці легкість, вишуканість і граціозність французького поетичного слова. Серед авторів слів відомі майстри Вольтер, Монткриф, Маро. Художнє оформлення цього двотомного збірника здійснили високопрофесійні гравери та рисувальники Барб'є, Маскел'є, де Не. Цікаво, що французькі друкарі XVIII ст. не часто прикрашали свою нотну продукцію ілюстраціями, особливо в порівнянні до німецьких та голландських видавців музики. Кожна невеличка гравюра (а їх тут 45) – маленький шедевр.

12

LE DANGER DE SE DÉFENDRE.

Aller rom.

Celui allant à la Ville pour vendre son Anon, koutour n'était pas tranquille il fou qu'il fut pour l'Anon, au milieu de la Beauvère en ré-

vant il cheminaut, il vint de son la Ber-gère qui portait un pot au lait

Mais le cœur plein de trouble il redouta le galop de son Baudet. Alors

Et la peur de le perdre
Se lui luttait qu'un Anon,
C'est ainsi qu'on profite
Et la bouche de celui

13

LE DANGER DE SE DÉFENDRE.

Le cœur plein de trouble il redouta le galop de son Baudet.

II.

Il courut s'approche d'elle,
Et la joint tout hors d'air;
Aerons, dit-il, la Belle,
La Ville est bien loin d'ici.
Mettez vous sur ma monture,
N'avez pas peur, ma Tomme,
Mais craignez qu'on ne la coupe.
Elle alla lui dire non,
Sans l'écouter, il l'embrassa
Et la place,
Sur le dos de son Anon.

III.

Bientôt il monta derrière,
Et la pressa dans ses bras;
Se remua par ses chers,
Vous allez tomber à bas.
Ils eut voulu se défendre,
Mais son Pât était tout plein,
Et la peur de le perdre
Se lui luttait qu'un Anon,
C'est ainsi qu'on profite
Et la bouche de celui

IV.

Quand le feroit descendre
Je n'y remonterai plus,
S'écriait Tomme en colère;
Ses succès sont si rapides
C'est redoutable d'audace
Et coucou un noir poutier,
Il abuse de la place
Pour déranger le Carrot.
Tomme se met en colère,
Et par terre
Tombe avec le Pât au lait.

V.

Celui tant à bas bien vite,
L'Anon s'en va vers le champ;
Nul ne vient à la pointure,
On a de l'Anon plus profitez
L'heureux celui perd son Anon,
Et Tomme son Pât au lait,
Tout haut elle le vendra,
Et lui pardonne en secret
Qu'il dit que de leur commune
Informez
Anon d'eux n'est de regret.